

Zoner och beteckningar i planeringen av havsområden

BIBLIOTEK ÖVER BETECKNINGSKORT

FINLANDS HAVSPLAN / UTKAST TILL PRELIMINÄR PLAN, APRIL 2026

Innehåll

HAVSOMRÅDETS ZONER	2
Kust.....	3
Inre skärgård och inre kustvatten.....	4
Yttre skärgård och yttre kustvatten	5
Öppet hav	6
BETECKNINGAR I HAVSPLANERINGEN	8
Kulturvärden.....	9
Betydelsefulla naturvärden under vatten	11
Ekologisk förbindelse	13
Turism och rekreation	15
Turism- och rekreationsförbindelse	17
Skärgård.....	18
Vattenbruk.....	19
Fiske och fiskehamn	20
Energiproduktion och långsiktigt utredningsområde för energiproduktion.....	22
Energiöverföring	24
TEN-T-hamn och hamn	26
TEN-T-funktionell förbindelse och funktionell förbindelse samt transport korridor för beredskap	28
Sjöfartsområde och specialområde för vintersjöfart	30
Område för särskild samordning	32
Marin industri.....	33
Specialområde.....	35
Område som är särskilt viktigt med tanke på gränssäkerheten	36

HAVSOMRÅDETS ZONER

Förklaring

Zonerna i planeringen av havsområden utgörs av 1) kust, 2) inre skärgård och inre kustvatten, 3) yttre skärgård och yttre kustvatten samt 4) öppet hav. Utgångspunkten för indelningen av havsområdet i zoner är en typindelning av ytvatten utmed hela Finlands kust. Materialet har förenklats för att möta behoven inom havsplaneringen. I den förenklade zonindelningen har den inre skärgården och mellanskärgården samt de inre kustvattnen slagits samman. Kustzonen sträcker sig cirka 10 km från fastlandet till strandlinjen.

Planeringsprinciper som gäller alla zoner

Alla zoner planeras med sikte på att trygga och främja god status i den marina miljön, främja målen inom havs- och vattenvård, bevara kulturvärden, säkerställa förutsättningarna för sjöfart, beaktande av internationella infrastruktur- och trafikförbindelser, den marina miljöns särdrag, växelverkan mellan land och hav samt försvarets behov. I planeringen och utvecklingen av alla zoner strävar man efter att bevara öppna havsvyer och landskapsvärden.

Beteckning

Kust

Allmän förklaring

Kustzonen sträcker sig cirka 10 kilometer från strandlinjen till fastlandet. Kustzonen är ett centralt område för växelverkan mellan land och hav, där funktioner på land påverkar den marina miljön och användningen av havsområdena återspeglas i kustområdena. Zonen fungerar som en central länk mellan avrinningsområdena och havsområdet.

Kustzonen kännetecknas av betydande biologisk mångfald samt värdefulla livsmiljöer i kust- och övergångszonen. Zonen är ekologiskt känslig och sårbar för effekterna av klimatförändringar, eutrofiering och annan belastning. Kustzonen har en central roll som förmedlare av marina förbindelser och ekologiska förbindelser mellan landområden samt som en övergångszon för ekosystem.

I kustzonen är samhällsstrukturen ofta tät och markanvändningen mångsidig. Centrala funktioner inom zonen är boende, turism och rekreation, trafik och logistik, industri och produktion, jord- och skogsbruk samt olika energiproduktionsformer och överföringsförbindelser. Zonen kännetecknas också av multilokalitet samt säsongsvariationer i fritidsboende och turism. I zonen finns värdefulla kulturmiljöer, såsom kuststäder, landskapsområden, befästningar, fiskebyar och sjöfartsrelaterade helheter. Zonen kännetecknas av livlig trafik och logistiska förbindelser mellan land- och havsområdena.

Landhöjningen har en betydande inverkan på zonens egenskaper särskilt i Kvarken och Bottenviken, där landhöjningen är nästan en centimeter per år. På grund av landhöjningen förändras strandlinjen och markområdenas areal ökar. Landhöjningen dämpar också höjningen av havsnivån.

Planeringsprincip

För kustzonen anvisas funktioner som stöder en hållbar användning och utveckling av kusten så att planeringsområdena kan profileras med stöd av sina egna starka sidor. I planeringen av zonen betonas växelverkan mellan land och hav.

I planeringen och utvecklingen av zonen är det viktigt att i enlighet med Finlands kuststrategi 2030 beakta tryggheten av den biologiska mångfalden, stävandet av och anpassningen till klimatförändringarna samt stärkandet av kustsamhällets livskraft. I planeringen betonas samordningen av markanvändningen vid kusten och användningen av havsområdena samt identifieringen av funktionernas samverkan.

I zonen är det viktigt att beakta de ekologiska förbindelsernas funktion, minskningen av effekterna av belastningen från avrinningsområdet, kustens tillgänglighet och en tillräcklig fri strandlinje.

I planeringen och utvecklingen av kustzonen är det viktigt att stärka näringslivets förutsättningar samt säkerställa en fungerande och störningstålig logistik mellan hamnarna, hamnarnas bakland och de fortsatta förbindelserna på fastlandet både inom gods- och persontrafiken. Inom zonen är det viktigt att beakta fungerande energiöverförings- och datakommunikationsförbindelser samt försörjningsberedskapens och den övergripande säkerhetens behov.

Beteckning

 Inre skärgård och inre kustvatten

Allmän förklaring

Zonen är mångsidig med tanke på funktionerna och har en känslig naturmiljö. Många konsekvenser av näringsbelastning och nedskräpning samt klimatförändringen riktar sig särskilt mot kustområdena. Många maritima funktioner anknyter till zonen för den inre skärgården och de inre kustvattnen. I zonen finns ett flertal grunda vattenområden som är betydelsefulla för den biologiska mångfalden. Naturtyper som kännetecknar den inre skärgården är bland annat å- och älvmyrningar, kustlaguner, smala brackvattenvikar och grunda vikar, sanddyner under vatten och rev. I zonen finns rikligt med förekomster av den marina naturens nyckelarter samt områden som är viktiga för fågelbeståndet. I zonen finns värdefulla kulturmiljöer och landskapsområden samt kulturarv under vatten. Skärgårdskulturen syns starkt i zonen.

I planeringen av zonen betonas hantering av de konsekvenser som verksamheter längs kusten har för den marina miljön. I zonen är det viktigt att beakta de logistiska förbindelserna mellan olika funktioner, energiöverförings- och infrastrukturförbindelserna mellan havs- och fastlandsområdena samt de behov som turism- och rekreationsområdena har och som uppkommer i fråga om boende och fritidsboende.

Zonen har det bredaste utbudet av ekosystemtjänster. Regleringstjänsterna som växtlighet och algerna erbjuder förekommer mest i havsvikar, mynningsområden och kring öar, där det finns rikligt med växtlighet. Sådana tjänster är till exempel bindning av kol och näringsämnen, syreproduktion samt bekämpning av erosion. Strandvegetationen erbjuder också en viktig livsmiljö för fiskyngel. Av produktionstjänsterna är kustfisket särskilt viktigt. Ett särdrag i zonen är också vassens potential för energianvändning. Kulturtjänsterna i zonen är mångsidiga och ofta också lättillgängliga för människor, såsom olika friluftss- och rekreationsmöjligheter i skärgården och vid kusten samt kulturarvsobjekt.

Planeringsprincip

För zonen för den inre skärgården och de inre kustvattnen anvisas lämpliga funktioner så att planeringsområdena kan profilera sig med stöd av sina egna starka sidor. Zonen planeras som en helhet som samordnar flera aktörer och funktioner. Centrala funktioner som ska samordnas inom zonen är turism och rekreation, boende och fritidsboende, sjöfart och hamnfunktioner, kustfiske, vattenbruk och marin industri. I planeringen av zonen är det viktigt att beakta behoven av att kunna röra sig mellan havsområdet och fastlandet och logistiken mellan dem. Särskilda utvecklingsbehov kan gälla turism- och rekreationsförbindelser, fiske och vattenbruk, gods- och persontrafik samt boende och fritidsboende. I planeringen och utvecklingen av zonen är det viktigt att beakta behoven både i fråga om skyddet av den marina undervattensmiljön och av skärgårdsnaturen. Hit hör till exempel områden som är viktiga med tanke på den biologiska mångfalden samt fiskarnas lek- och yngelproduktionsområden. Det är viktigt att beakta främjandet av fungerande ekologiska förbindelser i alla planer och projekt.

Beteckning

Yttre skärgård och yttre kustvatten

Allmän förklaring

Betydelsefulla naturtyper i zonen är sandbankar och rev samt kobbar och öar i yttre skärgården. I zonen finns förekomster av nyckelarter i den marina undervattensmiljön och områden som är viktiga för fågelbeståndet. I zonen finns värdefulla kulturmiljöer, till exempel öar med fyrar, landskapsområden och kulturarv under vatten. Kännetecknande för zonen är även dess skärgårdskultur och livliga sjötrafik.

Centrala funktioner i zonen är turism och rekreation, sjöfart, vattenbruk och fiske. I zonen finns i tillämpliga delar också potentiella områden för havsbaserad vindkraft samt boende och fritidsboende.

Av ekosystemtjänsterna i zonen betonas särskilt olika reglerings- och underhållstjänster, som den erosionskontroll som skärgårdens strandvegetation erbjuder, undervattensvegetationen samt den yttre skärgårdens viktiga häcknings- och rastområden för skärgårdsfåglar. Av produktionstjänsterna är kommersiellt fiske betydande i zonen, av kulturtjänsterna skärgårdens friluft- och rekreativmöjligheter samt kulturarvet.

Planeringsprincip

I zonen för den yttre skärgården och de yttre kustvattnen anvisas lämpliga funktioner så att planeringsområdena kan profilera sig med stöd av sina egna starka sidor. Zonen planeras som en zon som förenar kusten och det öppna havet och som värnar om skärgårdskulturen och de traditionella skärgårdsnäringsarna.

I zonen är det viktigt att beakta verksamheternas koppling till fastlandet, till exempel sjöfartsområden, de förbindelser som fiskerihushållningen förutsätter samt turism- och rekreationsleder. Det är viktigt att trygga verksamhetsförutsättningarna för säkra och fungerande sjötransporter. Dessutom är det viktigt att beakta energiöverförings- och infrastrukturförbindelserna från havet till fastlandet samt funktioner som är viktiga med tanke på sjösäkerheten.

I planeringen och utvecklingen av zonen är det viktigt att beakta behoven i fråga om den marina undervattensmiljön och skyddet av skärgårdsnaturen, områden som är viktiga för den biologiska mångfalden, fiskarnas lek- och yngelområden, områden som lämpar sig för havsbaserad vindkraft, sjöfartsområden, sjösäkerheten, områden för fortsatt uppfödning av fisk samt fiskeområden.

I zonen är det viktigt att beakta behoven av att samordna branscher, till exempel vattenbruk, sjöfart och sjösäkerhet. I fråga om den havsbaserade vindkraften ska man också undersöka en samordning med andra branscher, naturvärdena och försvaret.

Beteckning

Öppet hav

Allmän förklaring

Zonen för öppet hav kännetecknas av vidsträckta och relativt enhetliga havsområden, liten permanent områdesanvändning samt kraftiga naturförhållanden. Centrala särdrag för det öppna havet är tidsmässiga variationer i natur- och användningsförhållandena.

I zonen finns det naturtyper under vatten av geomorfologisk och biologisk betydelse, såsom sanddyner, rev, moränformationer och andra värdefulla livsmiljöer. Området fungerar också som fortplantnings- och födoingtsområde för fiskar samt som flytt- och födoområde för sjöfåglar. I zonen för öppet hav finns dessutom kulturarv under vatten, såsom vrak och andra maritimhistoriska lämningar. Däremot kännetecknas zonen av bristfällig information om områdets natur- och kulturvärden.

Centrala funktioner i zonen för öppet hav är sjöfart och kommersiellt fiske samt i de västra havsområdena i allt högre grad havsbaserad vindkraft. I zonen identifieras kraftöverföringsförbindelser och datakommunikationskablar som sträcker sig från havet till fastlandet. Zonen har också en central roll i den nationella försörjningsberedskapen, energisystemets funktion och säkerheten i den maritima trafiken.

Av ekosystemtjänsterna i zonen betonas produktionstjänster, särskilt trålfiske på öppet hav. De geologiska resurserna i Finska viken är i synnerhet potentiella täkter av havssand och grus samt sedimentbottnar av järn och mangan. Det öppna havslandskapet samt de historiska vrakens och fyrarnas kulturarv erbjuder kulturtjänster i zonen.

Planeringsprincip

I zonen för öppet hav grundar sig planeringen på de allmänna målen för havsplaneringen: främjande av hållbar användning, tryggnad av en god status i de marina ekosystemen, sparsamt och ansvarsfullt utnyttjande av naturresurserna samt samordning av olika maritima funktioner. I planeringen iakttas ett ekosystembaserat tillvägagångssätt och försiktighetsprincipen.

Zonen för öppet hav granskas som en omfattande, funktionell helhet där områdena kan profilera sig med stöd av sina egna starka sidor. I planeringen är det viktigt att beakta naturförhållanden som är typiska för öppet hav, såsom vind-, våg- och isförhållanden samt tidsmässiga och regionala variationer i klimatet och de marina processerna.

I zonen för öppet hav är det viktigt att identifiera och främja potentialen för hållbar blå tillväxt. I planeringen är det viktigt att beakta klimatförändringarnas konsekvenser, såsom höjningen av havsytan, de föränderliga isförhållandena och de ökande mängden extrema fenomen samt deras konsekvenser.

I planeringen av zonen för öppet hav är det viktigt att trygga verksamhetsförutsättningarna för sjöfart, försörjningsberedskapen och försvaret. Ändringsbehoven ska beaktas proaktivt som en del av den nationella helheten och Östersjöregionen.

I synnerhet i planeringen av energiproduktionen och den tillhörande infrastrukturen är det viktigt att samordna säkerheten inom sjöfarten, försörjningsberedskapen, miljö- och landskapspåverkan och försvarsaspekterna.

I planeringen av zonen för öppet hav är det viktigt att beakta kopplingarna till andra zoner samt till kusten och fastlandet. Funktionerna på öppet hav hänför sig till hamnar, system för energi och försörjningsberedskap, industri, logistikkedjor och dataöverföring.

BETECKNINGAR I HAVSPLANERINGEN

Principer som gäller alla beteckningar

- Med beteckningarna anvisas generellt nuvarande betydande och framtida potentiella områden för behov i anknytning till olika användningsformer av havsområdet. Placeringen av funktioner i de potentiella områdena förutsätter mer detaljerad planering.
- Målet att nå god status i den marina miljön ska beaktas i planeringen och utvecklingen av alla funktioner.
- Beteckningarna kan överlappa varandra.
- Beteckningarna utesluter inte funktioner i andra områden.
- Områden som har betydelse och potential för branscher och för den marina naturen kan också finnas på andra ställen utöver de platser som identifierats i planen.
- Planen tar inte ställning till maritima funktioners nuvarande placering i kust- och havsområden.

Beteckning	 Kulturvärden
Allmän förklaring	I havsplaneringen identifieras koncentrationer av kulturvärden som anknyter till maritima branscher.
Beskrivning av beteckningen	<p>Med beteckningen anvisas betydande koncentrationer av kulturvärden som omfattar bland annat nationellt värdefulla landskapsområden, marina byggda kulturmiljöer av riksintresse (RKY), nationellt betydelsefulla arkeologiska objekt (VARK), kulturlandskap under vatten, traditionsområden för kustfiske och -jakt samt helheter i anslutning till det maritima kulturarvet, såsom krigshistoria, sjöfart, vårdbiotoper, landskap samt kust-, skärgårds- och sommarstugekultur. Kust- och skärgårdskulturen är också förknippad med immateriella kulturarvsfaktorer, med vilka avses kust- och skärgårdssamhällets levande seder, kunskaper och färdigheter. Områdena omfattar också kulturella ekosystemtjänster som människor upplever i olika fysiska miljöer helt eller delvis via naturen.</p> <p>Kulturvärdena som helhet är betydande livs- och attraktionsfaktorer och stöder bland annat turismen och rekreativsmöjligheterna i områdena. Många marina kulturvärden finns vid kusten och i skärgården eller är kopplade till fastlandet, såsom fiskelägen, havsstäder och hamnar samt varv. Å- och älvdalarna är kulturella förbindelser från havet till inlandet och tvärtom.</p>
Planeringsprincip	I utvecklingen av områdeshelheterna är det viktigt att beakta bevarandet av områdenas särdrag, kulturvärdenas känslighet och värnandet om dem, områdenas tillgänglighet, naturvärdena, värdet av det öppna marina landskapet och kulturlandskapet under vatten samt de maritima näringarna.
Planeringsområdenas särdrag och tyngdpunkter	<p>Norra Bottenhavet, Kvarken och Bottenviken: I området anknyter de maritima kulturvärdena till fiske, säl fångst, sjöfart med fyröar, lantbruk i skärgården samt båtbyggande och annan industri längs med kusten. Kvarkens skärgård är ett av Finlands nationallandskap och UNESCO:s världsarvsområde, som är en betydelsefull miljö i fråga om både natur- och kulturarvet. Karlö är som kulturmiljö en särpräglad helhet. Fullständig information över var fornlämningarna under vatten är belägna saknas.</p> <p>Skärgårdshavet och södra delen av Bottenhavet: Vid kusten och i skärgården i Egentliga Finland har det funnits bosättning sedan sen stenålder och Satakunta är ett av landskapen med den tidigaste bosättningen. Förhållandena har varit goda för boskapsskötsel och jordbruk. Vid sidan av den gamla allmogekulturen präglas kulturhistorien vid kustområdet av fiske och sjöfart. Skärgårdshavet är ett nationallandskap som speglar de mest representativa egenskaperna av Finlands natur och kultur. I området finns flera fyrar.</p> <p>Finska viken: Kännetecknande för det maritima arvet i området är traditionell skärgårdsbosättning, fiskebyar längs med kusten, kuststäder, sommarstugeområden, krigshistoria och försvarskonstruktioner. Största delen av de vrak man känner till i Finland ligger i Finska viken. Sjöslaget vid Svensksund</p>

1790 är den mest betydande striden i Östersjöns historia, och området är ett nationellt värdefullt arkeologiskt undervattensobjekt. Området där sjöslaget utkämpades omfattar också värden i form av ett kulturlandskap under vatten. Kedjan av fyror i Finska viken är en viktig del av kulturhistorien och framhäver särdragen vid Finlands kust.

**Utgångsmaterial och
utredningar**

Lägesbeskrivning av Finlands marina kulturarv (Museiverket 2019)
Museiverket (www.museovirasto.fi/sv och <https://kartta.museoverkko.fi>)

Byggda kulturmiljöer av riksintresse (RKY 2009)

Nationellt värdefulla landskapsområden (VAMA 2021)

Arkeologiska objekt av riksintresse (VARK 2024)

Landskapsplaner och utredningar av dem

Nationella landskapsvårdsområden

Arkeologiskt kulturarv

UNESCO:s världsarvsobjekt

Nationallandskap

Nationalstadsparker

I plankartans bakgrundsmaterial presenteras fyror, vrak och andra fornlämningar, byggda kulturmiljöer av riksintresse (RKY) samt nationellt värdefulla landskapsområden.

Värdeområden för ekosystemtjänster i Finlands havsområden (Finlands miljöcentral 2024)

Beteckning

Betydelsefulla naturvärden under vatten

Allmän förklaring

I havsplaneringen identifieras områden med betydelsefulla naturvärden under vatten. Betydande naturvärden finns också utanför de anvisade områdena. I havsplaneringen anvisas inte befintliga områden i nätverket Natura 2000, nationalparker eller andra naturskyddsområden, vars skydd och genomförande styrs genom annan lagstiftning.

Finlands ekologiskt betydelsefulla marina undervattensmiljöer (EMMA) är betydande särskilt med tanke på arternas och naturtypernas mångfald, hotbild och unika karaktär. Områden med geologisk mångfald och områden i naturtillstånd ingår också. Objekten grundar sig på omfattande material, litteratur och över 50 olika experters kunskaper om havsnaturen. Områdesavgränsningarna stöder sig i huvudsak på uppgifter som samlats in av programmet för inventering av den marina undervattensmiljön VELMU. Materialet har gjorts översiktligt så att det lämpar sig för havsplaneringen.

Beskrivning av
beteckningen

Med beteckningen anvisas områden med betydelsefulla naturvärden under vatten som utgör potentiella produktionsområden för ekosystemtjänster. Beteckningen tar inte ställning till administrativa gränser eller skyddsområden, och de anvisade områden utgör inte förslag till skyddsområden.

Planeringsprincip

När man planerar områdesanvändningen och verkar i området är det viktigt att beakta bevarandet av undervattensmiljöernas särdrag och i mån av möjlighet stärkandet av dem.

Planeringsområdenas
särdrag och
tyngdpunkter

Norra Bottenhavet, Kvarken och Bottenviken: De naturvärden under vatten som förekommer i området är bland annat fiskars fortplantningsområden, naturtyper och växtlighet under vatten och geologiska formationer. Naturvärdena koncentreras till grunda kustvatten och miljöer kring öar. Betydelsefulla områden finns i Kvarken, vid kusten i Mellersta Österbotten och Norra Österbotten samt i innersta delen av Bottenviken. I och med landhöjningen är livsmiljöerna i ständig förändring. I Bottenviken finns ett unikt artbestånd.

Skärgårdshavet och södra delen av Bottenhavet: De frodiga vikarna och å- och älvmyrningarna i området erbjuder en livsmiljö för många sjö- och strandfåglar och för fiskyngel. Skärgårdshavet är ett av Östersjöns mest biologiskt mångfaldiga områden, som kännetecknas av en vidsträckt skärgård, grunda kustvatten samt värdefulla undervattensmiljöer, fortplantningsområden för fiskar och fågelområden. Bottenhavets nationalpark omfattar en 160 km lång remsa i sydlig-nordlig riktning från Gustavs till Sastmola. Typiskt för Bottenhavet är att salthalten gradvis förändras från söder till norr. Bottenhavet ligger i övergångszonen för sydliga och nordliga arter. I Bottenhavet finns ett vidsträckt och ganska enhetligt revområde där de hårda bottenarna har höga naturvärden under vatten. Även om man kan se tecken på eutrofiering även i Bottenhavet är Bottenhavet ett av de havsområden som bevarats bäst längs den finska kusten.

Finska viken: Utmärkande för området är å- och älvmyrningar, skyddade inre vikar och laguner, fiskars fortplantningsområden, kobbar och rev i yttre skärgården samt värdefulla geologiska formationer, som strandbankar och åsar samt sänkor under vatten.

Utgångsmaterial och utredningar

Finlands ekologiskt betydelsefulla marina undervattensmiljöer (EMMA) (Finlands miljöcentral 2020).

Eventuella konsekvenser av klimatförändringarna för Finlands ekologiskt betydelsefulla marina undervattensmiljöer (Finlands miljöcentral 2025)

I plankartans bakgrundsmaterial presenteras Natura 2000-områden, privata och statliga skyddsområden, nationalparker samt internationellt viktiga fågelområden (IBA) och viktiga fågelområden i Finland (FINIBA).

Beteckning	 Ekologisk förbindelse
Allmän förklaring	I havsplaneringen identifieras betydande ekologiska förbindelser som tryggar arternas rörlighet, livsmiljöernas konnektivitet samt bevarandet och stärkandet av den biologiska mångfalden.
Beskrivning av beteckningen	Med beteckningen anvisas nationellt och internationellt betydande ekologiska förbindelser, som omfattar förbindelser längs kusten, åar, älvar och mynningsområden som är viktiga för vandringsfisk, flyttstråk för fåglar och fladdermöss samt internationella ekologiska förbindelser. Beteckningen beskriver de ekologiska nätverkens kontinuitet och konnektivitet på översiktlig nivå.
Planeringsprincip	I planeringen och utvecklingen av funktioner är det viktigt att trygga bevarandet av och kontinuiteten och funktionaliteten hos de ekologiska förbindelserna samt främja stärkandet av dem. Faktorer som ska beaktas i planeringen är behoven hos olika artgrupper, naturtypernas särdrag, den ekologiska konnektiviteten, kontinuiteten mellan områden samt förbindelsernas betydelse för anpassningen till klimatförändringarna och tryggandet av den biologiska mångfalden. I planeringen är det också viktigt att beakta informationsbrister i anslutning till konnektiviteten, flyttstråk för fåglar och fladdermöss samt vandringsleder för fiskar.
Planeringsområdenas särdrag och tyngdpunkter	<p>Norra Bottenhavet, Kvarken och Bottenviken: Området kännetecknas av omfattande kontinuum av åar och älvar samt av landhöjning, som formar livsmiljöerna vid kusten och i havsområdena. Som förbindelser har man identifierat ekologiskt betydelsefulla åar och älvar som är viktiga för vandringsfiskar, bl.a. Torne älv, som är Finlands viktigaste laxälv och en av världens viktigaste älvar för Atlantlaxens fortplantning. Den ekologiska kontinuiteten längs kusten är central i området, både med tanke på fåglarnas flyttstråk, fiskarnas vandringsleder och anpassningen till klimatförändringarna. De internationellt betydelsefulla EBSA-områdena i området (Ecologically or Biologically Significant Marine Areas) utgör för sin del gränsöverskridande ekologiska förbindelser.</p> <p>Skärgårdshavet och södra delen av Bottenhavet: Planeringsområdets avrinningsområde är vidsträckt och många åar, älvar och mynningsområden vid kusten har identifierats som ekologiska förbindelser. Den ekologiska kontinuiteten både längs kusten och över Östersjön är central i området både med tanke på fåglarnas och fladdermössens flyttstråk, fiskarnas vandringsleder och anpassningen till klimatförändringarna.</p> <p>Finska viken: Via Finska viken löper en maritim ekologisk förbindelse i öst-västlig riktning som förenar de gröna bältena i Fennoskandien och Europa med varandra. I Finska viken betonas också förbindelsen i sydlig-nordlig riktning. Förbindelsens betydelse framhävs bland annat på grund av klimatförändringarna med tanke på hur olika artgrupper rör sig. Som förbindelser har man också identifierat</p>

ekologiskt betydelsefulla åar och älvar som är viktiga för vandringsfiskar. Den mest betydande av dessa är Kymmene älv.

Utgångsmaterial och utredningar

[Rapporten Havspanering och naturtema](#) (Havspanering 2024)

[EBSA – Ecologically or Biologically Significant Marine Areas](#)

Nationell fiskvågsstrategi

Europas gröna bälte www.europeangreenbelt.org

Utredningar på landskapsnivå: Plan för skydd och vård av Finska vikens havsöringsbestånd (Pasi Lempinen 2001), [Utredning om den blågröna strukturen och ekosystemtjänsterna i Kymmenedalen](#) (Kymmenedalens förbund 2017).

[Havspanering som beaktar naturen i Finland](#) (Havspanering 2023, projektet eMSP NBSR)

[Uppnåendet av målen i EU:s gröna giv i havspanerna](#), bl.a. rekommendationer (projektet MSP GREEN 2024)

[Värdeområden för ekosystemtjänster i Finlands havsområden](#) (Finlands miljöcentral 2024)

[Kuststrategin](#), som syftar till att främja en hållbar användning av kusten och svara på hoten om naturförlust, klimatförändringar och förorening (Miljöministeriet 2024)

[Helhetsgranskning av läges- och utvecklingsbilden för havsbaserad vindkraft](#) (Havspanering 2024, s.k. projektet TIKEMERI)

[MSP and Migratory Fish, workshop report](#) (Havspanering 2024)

Beteckning

Turism och rekreation

Allmän förklaring

I havsplaneringen identifieras områden som är betydande och potentiella med tanke på turism och rekreation. Skärgårds- och kustområdena är attraktiva mål för natur- och kulturturismen och centrala för båtliv och fritidsaktiviteter. Förutom dessa inkluderar beteckningen för turism och rekreation områden som är av betydelse för fritidsfiske och jakt, fridfulla områden samt undervattenskulturvärden som betjänar turism och rekreation som dykobjekt.

Beskrivning av beteckningen

Med beteckningen anvisas betydande och potentiella områden för turism och rekreation. Områdena omfattar befintliga turism- och rekreationsfunktioner samt natur- och kulturvärden.

Planeringsprincip

I planeringen och utvecklingen av turism- och rekreationsverksamheter är det viktigt att främja verksamhetsförutsättningarna för havs- och kustturism året runt, skapa funktionella helheter som kan användas för att styra belastningen på miljön samt trygga rekreationsmöjligheter i naturen för alla samt utöva fritidsfiske och jakt. Det är viktigt att beakta tillgängligheten, eftersom den är central för turism och rekreation, liksom även logistik-, infrastruktur-, el-, vatten- och datakommunikationsförbindelser, gästhamnar och hamnar samt inkvarteringskapacitet och tjänster på öar och vid kusten.

Dessutom är det viktigt att beakta att kultur- och naturvärden ofta är hör ihop med turism och rekreation. Bevarandet av naturlandskap, fridfulla naturområden och kulturarvsvärden är viktiga attraktionsfaktorer för turismen. Fiskarnas lek-, och vandrings- och födoingtagsområden är viktiga eftersom fisketurismen och fritidsfisket är beroende av välmående fiskbestånd.

I utvecklingen av turismen och rekreationen är det viktigt att beakta hållbarheten både för naturmiljön och för invånarna i området. Dessutom är det viktigt att beakta regionala särdrag. Den marina miljöns goda status främjar verksamhetsförutsättningarna för turism och rekreation. Försvarets behov kan begränsa utnyttjandet av områden som identifierats för användning inom turism och rekreation.

Planeringsområdenas särdrag och tyngdpunkter

Norra Bottenhavet, Kvarken och Bottenviken: Betydande turistmål är kuststäder såsom Vasa, Jakobstad, Karleby, Brahestad och Uleåborg, som utgör regionala knutpunkter för turism, samt trähusstaden Kristinestad. Sandstränderna i Fäboda, Vattajanniemi och Kalajoki samt Karlö är också populära turistmål. Havslapplands kust utgör en del av Lapplands internationella turisthelhet. De mest kända objekten i havsområdet är världsarvet Kvarken och fyrön Tankar. Flera natur- och kulturobjekt har en betydande utvecklingspotential för turism och rekreation. Fritidsfiske och jakt är en del av rekreationsanvändningen av havsområdet. Torne älv är även ett internationellt viktigt fisketuristmål.

Skärgårdshavet och södra delen av Bottenhavet: Skärgårdshavet och planeringsområdets kust är omtäckta turism- och rekreationsområden med betydande potential. Betydelsefulla objekt är bland annat Gamla Raumo och

Raumo skärgård, Laitakari och Säbbskär i Euraåminne, Yyteri och Räfsö i Björneborg, Oura skärgård i Sastmola, Enskärs fyr, Skärgårdens ringväg, Jurmo, Öro kustfort, Bengtskärs fyr, vikingacentret i Rosala och Utö. Bottenhavets och Skärgårdshavets nationalparker stöder turismen i området.

Finska viken: Området har de största turistmängderna bland alla finska havsområden. Skärgårds-, kust- och naturturismens potential är stor. Den viktigaste knutpunkten för internationell turism i området är Helsingfors med omnejd och havsområden. I spetsen för turistdestinationerna står dessutom de maritima städerna Hangö, Raseborg, Borgå, Lovisa, Kotka och Fredrikshamn samt skärgården i närheten av dem. De maritima städerna är portar till turism- och rekreationsmålen i skärgården, de marina nationalparkerna och de nationella stadsparkerna.

Utgångsmaterial och utredningar

Landskapsplaner och utredningar av dem
[Obebyggda och bebyggda stränder vid den finska havskusten](#) (Havsplanering 2019)
[Lägesbild av den blå ekonomin som utgångspunkt för havsplaneringen](#) (Havsplanering 2018)
[Värdeområden för ekosystemtjänster i Finlands havsområden](#) (Finlands miljöcentral 2024)
[Havsplanering och de maritima sektorernas regionalekonomiska konsekvenser](#) (Havsplanering 2025)
Nationalparker, UNESCO:s världsarvsobjekt

Beteckning

Turism- och rekreatioisförbindelse

Allmän förklaring

I havsplaneringen identifieras internationellt, nationellt eller på landskapsnivå betydande och potentiella turism- och rekreatioisförbindelser. Med förbindelser avses funktionella helheter till havs och längs kusten som möjliggör rörlighet, tillgängliga tjänster samt utvecklingen av turism- och rekreatioisfunktioner mellan olika områden. Syftet med beteckningen är att stödja konnektiviteten mellan områdena, turismens dragningskraft och hållbar användning av havet för rekreatiois som en del av en större områdesstruktur.

Beskrivning av
beteckningen

Med beteckningen anvisas betydande befintliga och nya turism- och rekreatioisförbindelser.

Planeringsprincip

I planeringen och utvecklingen av turism- och rekreatioisförbindelser är det viktigt att beakta tillgängligheten, hållbarheten och utformningen av funktionella helheter. Logistikförbindelserna, tillgången till tjänster och tjänsternas tillgänglighet samt datakommunikationsförbindelser ska beaktas som centrala faktorer för turism- och rekreatioisverksamheten.

Planeringsområdenas
särdrag och
tyngdpunkter

Norra Bottenhavet, Kvarken och Bottenviken: En gränsöverskridande turism- och rekreatioisförbindelse går genom norra delen av Bottenviken. I området finns potential att utveckla fritidsbåtstrafik och kryssningstrafik med stöd av befintliga hamnar och besöksmål.

Skärgårdshavet och södra delen av Bottenhavet: I södra delen av Bottenhavet finns betydande turism- och rekreatioisförbindelser längs med kusten. Nationalparken i Bottenhavet stöder områdets turism- och rekreatioispotential. Skärgårdshavet är i sin helhet ett starkt turism- och rekreatioisområde både internationellt och nationellt.

Finska viken: Kusten är av väsentlig betydelse med tanke på utvecklingen av turismen och rekreatioisen. När det gäller tillgängligheten och utvecklingen av tjänster betonas vikten av den basfarled för båttrafik som sträcker sig från östgränsen genom hela Finska viken. Västra Finska viken är ett livligt område för småbåtstrafik och kryssningstrafik. Östra Finska viken har betydande potential att utveckla småbåtstrafiken och kryssningstrafiken.

Utgångsmaterial och
utredningar

Landskapsplaner och utredningar av dem
I plankartans bakgrundsmaterial anvisas båtleder.

Beteckning	 Skärgård
Allmän förklaring	I havsplaneringen identifieras betydande funktionella skärgårdshelheter i havsområdena som kombinerar den lokala skärgårdskulturen, åretrunt- och fritidsboende, flera maritima branscher, den mångsidiga naturen och kulturmiljön.
Beskrivning av beteckningen	Med beteckningen anvisas betydande funktionella skärgårdshelheter. I avgränsningen av dessa har variabler som påverkar utformningen av en livskraftig skärgård, såsom boende, näringsliv, tjänster, tillgänglighet, god infrastruktur samt rekreationsmöjligheter och kulturmiljöer, beaktats.
Planeringsprincip	I utvecklingen av områdena är det viktigt att främja förutsättningarna för fast boende, samt beakta en livskraftig skärgårdskultur, multilokalitet, ett mångsidigt näringsliv samt tillgänglig trafik och tillgängliga digitala tjänster året om. Det är viktigt att utveckla områdenas infrastruktur så att de stöder områdets livskraft och särdrag. Skärgårdsområdenas betydelse och särdrag med tanke på den övergripande säkerheten och försörjningsberedskapen identifieras och beaktas när områdena utvecklas.
Planeringsområdenas särdrag och tyngdpunkter	<p>Norra Bottenhavet, Kvarken och Bottenviken: Kvarkens skärgård är den mest betydelsefulla skärgården i hela Bottniska viken och omfattar många livskraftiga skärgårdsbyar. Den unika Kvarkens skärgård är Finlands enda naturarvsobjekt på Unescos världsarvslista. Även Larsmo skärgård mellan Jakobstad och Karleby är en livskraftig skärgårdshelhet. Karlö är den enda bebodda ön i norra delen av Bottenviken.</p> <p>Skärgårdshavet och södra delen av Bottenhavet: Med Östersjö-mått mätt och även internationellt sett en betydande helhet bestående av skärgårdsnatur, kulturarv, åretruntboende och fritidsbosättning samt turism och övrigt näringsliv.. Inkluderar bland annat Skärgårdshavets biosfärområde.</p> <p>Finska viken: Som skärgårdens kärnområden har man anvisat de livskraftiga skärgårdshelheterna i Bromarv, Ekenäs-Ingå, Sibbo-Borgå samt Lovisa-Pyttis-Kotka.</p>
Utgångsmaterial och utredningar	Landskapsplaner och utredningar av dem. Kommuner med skärgårdsdelar Levande landsbygd- och skärgårdsområden och övergripande säkerhet – Informationspaket för beslutsfattare, beredare och journalister (Landsbygdspolitiska rådet MANE, Skärgårdsdelegationen SANK, Parlamentarisk arbetsgrupp för glesbygden 2023) Zonerna i havsplanen, områdena för beteckningen skärgård och YKR-data (Egentliga Finlands förbund 2020)

Beteckning

Vattenbruk

Allmän förklaring

I havsplaneringen identifieras för vattenbrukets del potentiella områden för fiskodling. Områden som lämpar sig för fiskodling finns också utanför de potentiella områden som anvisats i den här havsplanen.

Beskrivning av
beteckningen

Med beteckningen anvisas potentiella områden för fortsatt odling av fisk.

Planeringsprincip

I utvecklingen av vattenbruket är det viktigt att beakta de behov som är väsentliga med tanke på leveranskedjan inom vattenbruket, till exempel infrastrukturförbindelser, hamnar och de områden som olika produktionskedjan förutsätter. Utgångspunkten för utvecklingen av vattenbruket är de möjligheter som nya teknologier medför gällande placeringen av fiskodlingen, så att belastningen på havet och havsmiljön är så liten som möjligt. I utvecklingen av vattenbruket är det viktigt att utreda vilka områden som är mest lämpade, med tanke på den marina miljöns tillstånd och naturvärdena. Målen för vattenvården och havsvården kan begränsa utnyttjandet av fiskodlingspotentialen.

Planeringsområdenas
särdrag och
tyngdpunkter

Norra Bottenhavet, Kvarken och Bottenviken: I området har förutom de nuvarande fiskodlingsområdena och deras utvidgningsområden också identifierats potentiella områden i Kvarken och i de yttre kustvattnen i Bottenhavet och Bottenviken.

Skärgårdshavet och södra delen av Bottenhavet: Skärgårdshavet är traditionellt ett betydande fiskodlingsområde. Potentiella framtida områden för vattenbruk har identifierats i yttre skärgården och de yttre kustvattnen och zonen för öppet hav i södra Bottenhavet.

Finska viken: I Finska viken har nya potentiella fiskodlingsområden identifierats.

Utgångsmaterial och
utredningar

[Utkast till plan för lokaliseringstyrning av fiskodlingen i havsområdet 2025](#), material för utlåtandefasen (Naturresursinstitutet 2025).

Modelleringen av lokaliseringstyrningen grundar sig på metoden FINFARMGIS, som bedömer områdenas lämplighet genom att kombinera ekonomiska, sociala och miljömässiga kriterier och kriterier relaterade till förhållandena. Utifrån dessa identifieras de bästa fiskodlingsområdena i Fastlandsfinlands havsområden.

Fiskarnas yngelproduktion och vinterförvaringsområden ingår inte i planen för lokaliseringstyrning, liksom inte heller territorialvattnen i landskapet Åland. En miljörapport enligt lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program har utarbetats om konsekvenserna av planen för lokaliseringstyrning (miljörapport enligt planen för lokaliseringstyrning av fiskodlingen i havsområdet 2025).

Den uppdaterade planen för lokaliseringstyrning kommer sannolikt att färdigställas under sommaren 2026.

Beteckning	 Fiske Fiskehamn
Allmän förklaring	I havsplaneringen identifieras områden som i fråga om yrkesfiske är viktiga för nätfiske längs kusten och trålfiske på öppna havet. Annat yrkesfiske, såsom ryssjeplatser, har beaktats som en del av planeringsprocessen och kan ingå i kustens fiskeområden. Ryssjeplatserna presenteras inte på plankartan, utan som bakgrundsmaterial. Fiskehamnarna och logistikförbindelserna är centrala för fisket med tanke på landningen av fångsten och vidareförädlingskedjan. Beteckningarna för fiske och havsbaserad vindkraft anvisas i regel inte överlappande, eftersom det enligt den nuvarande bedömningen inte är möjligt att bedriva funktionerna i samma områden. Fiskebeteckningen visar på den mest intensiva fiskeverksamheten vid en viss tidpunkt och visar således inte direkt fiskets framtidspotential. Vid utvecklingen av branschen är det viktigt att beakta de årliga och årstidsbundna variationerna i de områden som utnyttjas inom fisket och klimatförändringarnas konsekvenser. Fiskeriområdenas nyttjande- och vårdplaner innehåller närmare regional information om betydande fiskeområden.
Beskrivning av beteckningen	Fiske: Med beteckningen anvisas viktiga områden för nät- och trålfiske. Fiskehamn: Med beteckningen anvisas de viktigaste hamnarna för fiske och vattenbruk.
Planeringsprincip	Det är viktigt att beakta de områden som är betydelsefulla för fisket när användningen av havsområdet planeras. Man bör undvika att placera havsvindkraftsområden i de viktigaste och mest oersättliga fiskeområdena. Det är viktigt att trygga lek- och yngelområden som är viktiga för förnyelsen av fiskbestånd. Kritiska områden för vandringsfisk, såsom å- och älvmynningar, ska också beaktas. Vid placeringen av de havsbaserade vindkraftverkens energiöverföringsförbindelser är det viktigt att undvika fiskarnas lekområden och betydelsefulla fiskeområden. I planeringen av användningen av havsområdet är det viktigt att beakta fiskeriområdenas planer för nyttjande och vård, vars mål är att trygga en hållbar användning och avkastning av fiskeresurserna i området samt den biologiska mångfalden. Det är viktigt att se till att infrastrukturen som stöder fiskerinäringen, i synnerhet nätverket av fiskehamnar, fungerar och sörja för fiskehamnarnas verksamhetsförutsättningar. Det är viktigt att utveckla nätverket av fiskehamnar som helhet och i samarbete med andra aktörer i området.
Planeringsområdenas särdrag och tyngdpunkter	Norra Bottenhavet, Kvarken och Bottenviken: Särskilt skärgårdarna och kustvattnen är viktiga med tanke på yrkesfisket. Bland fångstformerna längs med kusten är nät- och ryssjefiske av största betydelse. Norra Bottenhavet är ett betydelsefullt område för trålning av strömming. Nätverket av fiskehamnar är omfattande. I Bottenviken är fiskförädlingen koncentrerad till Uleåborg. Torne älv

och Simo älv är outnyttjad älv för vandringsfisk. I havsplanen anvisas ett omfattande nätverk av 34 fiskehamnar.

Skärgårdshavet och södra delen av Bottenhavet: Största delen av Finlands strömmingsfångst kommer från detta planeringsområde. Skärgårdshavet är den mest betydande koncentrationen av fiskerinäring i Finland. I södra Bottenhavet finns betydande trålfiskeområden både på öppna havet och i närheten av kusten. I området finns ett omfattande nätverk av fiskehamnar och på plankartan har 18 hamnar som betjänar fiske och vattenbruk anvisats.

Finska viken: Rikliga och mångsidiga fiskbestånd skapar goda möjligheter för ökat yrkesfiske. Det småskaliga yrkesfiske som bedrivs i närheten av kusten är vanligtvis fiske av flera arter med ryssja och nät. De fem viktigaste fiskehamnarna som betjänar yrkesfisket föreslås som fiskehamnar i Finska viken.

Utgångsmaterial och utredningar

Material om de viktigaste nätfiskeområdena vid kusten för yrkesfiskare i grupp I [Viktiga kommersiella fiskeområden vid kusten: ryssjefiskeplatser och nätfiskeområden](#) (Naturresursinstitutet 2023)

Trålfisket på öppet hav grundar sig på Naturresursinstitutets geodatamaterial [Satellituppföljningsmaterial om finländska trålfartygs fiskeområden på Östersjön 2018–2022](#) och HELCOM:s material om fiskefartygens rörelser (AIS) "[HELCOM Metadata catalogue - Fishing intensity and effort 2016–2021](#)

Som grund för att fastställa de områden som fisket ska använda har man använt utredningens geodatamaterial [Fiskeområden på Östersjön för Finlands trålflootta 2010–2022](#) (Naturresursinstitutet 2023)

[Områden med fiskebegränsningar i tjänsten för fiskebegränsning](#) [https://www.paikkatietohakemisto.fi/geonetwork/home/api/records/1a855a17-
ea46-425c-88b3-faaf9834d29f](https://www.paikkatietohakemisto.fi/geonetwork/home/api/records/1a855a17-
ea46-425c-88b3-faaf9834d29f)

[Fiske i en föränderlig verksamhetsmiljö, havsplanering som samordningsprocess](#) (Havsplanering 2024)

[Fiskehamnar och landningsplatser som knutpunkter i fiskerinäringen Centrala resultat och slutsatser om strukturen och utvecklingen av offentliga fiskehamnar och landningsplatser](#) (Anne Erkkilä-Välimäki, Åbo universitet / Åbo handelshögskola, enheten i Björneborg 2023)

[Karttjänst för fiskehamnar – Havs- och fiskeri](#). Geodatamaterialet om fiskerinäringen har samlats in i samband med utredningen om fiskehamnar som gjordes 2017–2018. Utredningen av fiskehamnar har gjorts i samarbete mellan fiskeriförvaltningen, aktionsgrupperna för fiskerinäringen och Naturresursinstitutet.

[Workshoppar om beaktande av fisket i havsplaneringen, sammanfattning](#) (Havsplanering 2024)

Statsrådets förordning (719/2019) om vissa tillåtna hamnar för landning av fiskfångster

Beteckning	 <p>Energiproduktion Långsiktigt utredningsområde för energiproduktion</p>
Allmän förklaring	I havsplaneringen identifieras för energiproduktionens del potentiella områden för utveckling av havsbaserad vindkraft. Områden som lämpar sig för havsbaserad vindkraft kan också finnas utanför de energiproduktionsområden som anvisats i havsplanen.
Beskrivning av beteckningen	<p>Energiproduktion: Med beteckningen anvisas potentiella områden för havsbaserad vindkraft. Områdena ligger i huvudsak i zonerna för den yttre skärgården och de yttre kustvattnen samt för öppet hav. Vid anvisandet av potentiella områden har man beaktat bland annat sjöfartsområden, Natura 2000-områden och andra naturvärden, landskapsvärden samt försvarets behov.</p> <p>Långsiktigt utredningsområde för energiproduktion: Det område som anvisas söder om Åland är ett långsiktigt utredningsområde för att granska potentialen för havsbaserad vindkraft. Området har betydande förutsättningar för energiproduktion och -överföring, men försvarets behov styr och begränsar planeringen av området.</p>
Planeringsprincip	I utvecklingen av den havsbaserade vindkraften är det viktigt att beakta fisket och andra maritima näringar, sjöfarten, rekreativ användning och turismen, landskaps-, natur- och kulturvärdena samt försvaret. Dessutom ska förbindelsebehov i samband med energiöverföring i havsområdena och anslutning till det nationella stamnätet beaktas.
Planeringsområdenas särdrag och tyngdpunkter	<p>Norra Bottenhavet, Kvarken och Bottenviken: Området har goda förutsättningar att utveckla den havsbaserade vindkraften särskilt i den norra delen av Bottenhavet och i zonen för öppet hav i Bottenviken. I Kvarkenområdet begränsar natur- och kulturvärdena utvecklingen av den havsbaserade vindkraften och i Bottenviken begränsar försvarets behov det. Områdets särdrag är havsområdets grundhet och isförhållandena.</p> <p>Skärgårdshavet och södra delen av Bottenhavet: I området har man anvisat potentiella områden för havsbaserad vindkraft i zonerna för öppet hav i södra Bottenhavet.</p> <p>Söder om Skärgårdshavet har man märkt ut ett långsiktigt utredningsområde för energiproduktion. Området har eventuellt långsiktig potential för produktion av havsbaserad vindkraft. I nuläget begränsas utnyttjandet av området av reserveringar för försvarsmaktens verksamhet.</p> <p>Finska viken: I området begränsas en omfattande utbyggnad av den havsbaserade vindkraften bland annat av försvarets och gränsövervakningens behov, Natura 2000-områden och andra naturvärden. De områden som på lång sikt är de mest potentiella områdena för produktion av havsbaserad vindkraft ligger i zonen för öppet hav i västra Finska viken.</p>

**Utgångsmaterial och
utredningar**

Vindkraftsplanen för havs- och kustområdet i Lappland och bakgrundsutredningar i anslutning till den.

Sol- och vindkraftsutredning för Lappland 2023–2024.

Norra Österbottens landskapsplan 2050 och tillhörande bakgrundsutredningar.

Österbottens landskapsplan 2050 och tillhörande bakgrundsutredningar.

Förslaget till landskapsplan för Satakunta 2050 och tillhörande bakgrundsutredningar.

Vindkraftsutredning för Kymmenedalen 2025.

Bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program (SMB) av potentiella områden för havsbaserad vindkraft i den ekonomiska zonen (Arbets- och näringsministeriet 2025). I SMB har konsekvenserna för människor, naturmiljön, samhällsstrukturen, användningen av naturresurser samt de korsvisa konsekvenserna av dessa samt de sammantagna konsekvenserna av genomförandealternativen bedömts separat för varje område för havsbaserad vindkraft.

[Utveckling av den havsbaserade vindkraften i Finlands havsområden, MeriTV](#) (Finlands miljöcentral 2024) I forskningsprojektet har man med hjälp av verktyget Zonation utrett var den havsbaserade vindkraften kan utvecklas på ett hållbart sätt i Finlands havsområden.

Miljökonsekvensbeskrivning för det havsbaserade vindkraftsprojektet Halla (OX2 2025).

Miljökonsekvensbeskrivning för det havsbaserade vindkraftsprojektet Laine (OX2 2025).

Beteckning	 Energiöverföring
Allmän förklaring	I havsplaneringen identifieras förbindelsebehoven i anslutning till energiöverföring i havsområdet samt sådana energiöverföringsförbindelser och behov av förbindelser på fastlandet som har betydelse för de maritima branscherna. Energiöverföringsförbindelserna ansluter de energiproduktionsområden som anvisats i havsplanen till det nationella och transeuropeiska energiförsörjningsnätet samt anvisar energiöverföringsförbindelser på fastlandet som förenar Finlands olika havsområden med varandra.
Beskrivning av beteckningen	Med beteckningen anvisas i allmänna drag både befintliga energiöverföringsförbindelser och framtida behov av energiöverföringsförbindelser. Till dessa hör både elöverföringsförbindelser och gas- och vätgasnät nationellt och internationellt. Beteckningarna tar inte direkt ställning till placeringen av anslutningspunkter på fastlandet.
Planeringsprincip	I utvecklingen av energiöverföringsförbindelserna är det viktigt att beakta konsekvenserna för havsmiljön och kulturarvet under vatten samt kustzonens värden. Energiöverföringsförbindelserna ska samordnas med andra former av områdesanvändning i havet och kustzonen.
Planeringsområdenas särdrag och tyngdpunkter	<p>Norra Bottenhavet, Kvarken och Bottenviken: I området betonas förbindelsebehoven i anslutning till energiöverföring som en del av det nationella och internationella energisystemet. I planeringslösningen identifieras en översiktlig energiöverföringsförbindelse som följer kusten och som beskriver stamnätet för elöverföring samt de gas- och vätgasnät som utvecklas och anslutningen av dem till de svenska näten. Dessutom identifieras behovet av att överföra den energi som produceras i energiproduktionsområdena till kusten antingen som el eller som någon annan energiform, såsom vätgas. I havsområdet har man identifierat ett behov av en internationell energiöverföringsförbindelse över Kvarken till Sverige.</p> <p>Skärgårdshavet och södra delen av Bottenhavet: I havsplanen identifieras en översiktlig energiöverföringsförbindelse som följer kusten och som beskriver stamnätet för elöverföring samt de gas- och vätgasnät som utvecklas. Dessutom identifieras behovet av att överföra den energi som produceras i energiproduktionsområdena till kusten antingen som el eller som någon annan energiform, såsom vätgas. I havsområdet har man dessutom identifierat en internationell energiöverföringsförbindelse till Sverige (Fenno-Skan).</p> <p>Finska viken: I området finns fyra betydande internationella energiöverföringsförbindelser till havs. Sjökablar Estlink 1 och 2 är elöverföringsförbindelser mellan Finland och Estland. Utöver dessa planeras en tredje sjökabelförbindelse, EstLink 3. Dessutom går undervattensgasledning Balticconnector till Estland i området. På plankartan anvisas också energiöverföringsförbindelser som är betydelsefulla för Finska vikens område från väst och norr till söder samt det planerade nationella nätverket för</p>

---

vätgasöverföring, inklusive behovet av förbindelse till den europeiska marknaden. Det översiktligt presenterade energiöverföringsnätet beskriver stamnätet för elöverföring samt de gas- och vätgasnät som utvecklas.

Utgångsmaterial och utredningar

Landskapsplaner och utredningar av dem.
Ruttplan för Finlands nationella nät för vätgas, Gasgrid 2024
Finlands nationella överföringsnät för vätgas, Program för miljökonsekvensbedömning, Gasgrid 2026
Utvecklingsplan för stamnätet 2026–2035, Fingrid 2025

Beteckning

- **TEN-T-hamn**
- **Hamn**

Allmän förklaring

I havsplaneringen identifieras internationellt betydelsefulla hamnar i TEN-T-stamnätet och det övergripande nätet samt andra regionalt betydelsefulla hamnar. TEN-T är ett transeuropeiskt transportnät (Trans European Transport Network) som förenar trafikförbindelserna och -knutpunkterna i Europa till ett omfattande trafiknät. Målet är att främja hållbar rörlighet för människor och varor från ett medlemsland till ett annat så smidigt som möjligt. TEN-T-nätet består av tre nivåer: ett stamnät som ska färdigställas före 2030, ett utvidgat stamnät som ska färdigställas före 2040 och ett övergripande nät som ska färdigställas före 2050.

Hamnarna är centrala flerbbruksområden och knutpunkter med tanke på transport- och resekedjorna. Sjötransporternas funktion i alla förhållanden är kritisk för landets försörjningsberedskap och samhällets funktionsförmåga. En fungerande hamnlogistik garanterar att material och varor kan förflyttas för befolkningens, näringslivets och försvarets behov. I hamnområdet finns också mycket industriell verksamhet med anknytning till hamnen. Hamnarnas roll som en del av den gröna omställningen är central när man övergår från fossila bränslen till förnybara energiformer och nya drivmedel.

I anslutning till flera hamnar som anvisas på plankartan finns det betydande industrier, bland annat produktionsanläggningar inom kemi-, skogs- och metallindustrin, där hamnarna har en central roll med tanke på logistiken. En fungerande helhetslogistik mellan hamnarna, hamnarnas bakland och fortsatta förbindelser på fastlandet är central med tanke på varors och människors rörlighet samt den övergripande säkerheten och försörjningsberedskapen.

Beskrivning av beteckningen

TEN-T-hamn: Med beteckningen anvisas de nuvarande internationellt betydande hamnarna i TEN-T-stamnätet och det övergripande nätet. Beteckningen innefattar också industrianläggningar som använder hamnen.

Hamn: Med beteckningen anvisas andra regionalt betydande hamnar. Beteckningen innefattar också industrianläggningar som använder hamnen.

Planeringsprincip

I utvecklingen av hamnområdena är det viktigt att beakta hamnarnas verksamhetsförutsättningar och förutsättningar att utvecklas samt möjligheterna till flerbbruk. I planeringen är det viktigt att fästa uppmärksamhet vid sjöfartsområden, fortsatta förbindelser på fastlandet, smidighet och säkerhet i trafiken och trafikmiljöns kvalitet samt områdenas energikrav. Förbindelserna till baklandet är viktiga med tanke på hamnarnas funktion och den övergripande säkerheten, och det är viktigt att förbättra deras verksamhetsförutsättningar.

**Planeringsområdenas
särdrag och
tyngdpunkter**

Norra Bottenhavet, Kvarken och Bottenviken: Hamnarna i Torneå, Kemi, Uleåborgs, Brahestads, Karleby och Kaskö ingår i det övergripande TEN-T-nätet. Andra betydande hamnar är hamnarna i Hanhikivi, Kalajoki, Jakobstad, Vasa och Kristinestad. Målet är att göra Vasa hamn till en del av det övergripande TEN-T-nätet och att Jakobstads hamn återförs till det.

Skärgårdshavet och södra delen av Bottenhavet: Åbo hamn och hamnen i Nådendal är en del av TEN-T-stamnätet. Hamnarna i Raumo och Björneborg hör till hamnarna i det övergripande TEN-T-nätet. Som andra hamnar som är viktiga för handelssjöfarten i området har man anvisat hamnarna i Euraåminne, Nystad och Pargas.

Finska viken: HaminaKotka hamn och hamnarna i Helsingfors är en del av TEN-T-stamnätet. Andra hamnar i det övergripande TEN-T-nätet är hamnarna i Hangö och Ingå. Andra betydande hamnar är Sköldviks hamn i Borgå samt hamnarna i Kantvik och Lovisa.

**Utgångsmaterial och
utredningar**

EU:s TEN-T-förordning (2024) [Trans-European Transport Network \(TEN-T\) – Mobility and Transport](#)
[Undersökning av godstransporter i Finlands hamnar – Sjötransport och hamnarnas förland och bakland](#) (Traficom 2025)
[Maritima näringars försörjningsberedskap och havsområdets totala säkerhet](#) (Havsplanering 2025)
Landskapsplaner och utredningar av dem

Beteckning	 TEN-T-funktionell förbindelse
	 Funktionell förbindelse
	 Transportkorridor för beredskap
Allmän förklaring	<p>I havsplaneringen identifieras ekonomiskt och verksamhetsmässigt betydande befintliga och potentiella funktionella förbindelser som stöder försörjningsberedskapen, näringarna och den övriga välfärden i områdena. De funktionella förbindelserna är i första hand internationella och omfattar behov i anslutning till turism, rekreation och infrastruktur.</p> <p>TEN-T är ett transeuropeiskt transportnät (Trans European Transport Network) som förenar trafikförbindelserna och -knutpunkterna i Europa till ett omfattande trafiknät. Målet är att främja hållbar rörlighet för människor och varor från ett medlemsland till ett annat så smidigt som möjligt. TEN-T-nätet består av tre nivåer: ett stamnät som ska färdigställas före 2030, ett utvidgat stamnät som ska färdigställas före 2040 och ett övergripande nät som ska färdigställas före 2050.</p> <p>Syftet med transportkorridorerna för beredskap är att trygga kritiska transportförbindelser mellan de nordiska länderna under alla förhållanden. Målet är att främja både civil och militär rörlighet och stödja säkra och kristallina transportkedjor.</p>
Beskrivning av beteckningen	<p>TEN-T-funktionell förbindelse: Med beteckningen anvisas internationella gränsöverskridande funktionella förbindelser som utgör en del av det europeiska TEN-T-stamnätet. Av de nio transportkorridorerna i stamnätet sträcker sig Skandinavien–Medelhavet, Nordsjön–Östersjön och Östersjön–Svarta havet–Egeiska havet till Finland.</p> <p>Funktionell förbindelse: Med beteckningen anvisas identifierade befintliga och potentiella funktionella internationella förbindelser.</p> <p>Transportkorridor för beredskap: Med beteckningen anvisas viktiga transportkorridorer i det nordiska trafiksystemet som ska betjäna både civil och militär trafik.</p>
Planeringsprincip	<p>I utvecklingen av förbindelserna ska man beakta behoven av att samordna olika branscher samt främja en mångsidig förbättring av förbindelserna och deras kontinuitet. I planeringen av förbindelser betonas tryggheten av rutten och infrastruktur som är kritiska med tanke på försörjningsberedskapen, systemens feltolerans samt kraven på övergripande säkerhet.</p>
Planeringsområdenas särdrag och tyngdpunkter	<p>Norra Bottenhavet, Kvarken och Bottenviken: Som TEN-T-förbindelse anvisas förbindelsen Uleåborg-Luleå, som är en del av TEN-T-stamnätets transportkorridorer Skandinavien-Medelhavet och Nordsjön-Östersjön. Som funktionell förbindelse anvisas förbindelsen Vasa-Umeå, som är den enda färjförbindelsen i Bottniska viken och den nordligaste färjförbindelsen året runt i</p>

Europa. Som transportkorridorer för beredskap anvisas sjöförbindelser över Bottniska viken mellan finska och svenska hamnar med en översiktlig pil.

Skärgårdshavet och södra delen av Bottenhavet: Som TEN-T-förbindelse anvisas förbindelsen Åbo–Stockholm, som är en del av TEN-T-stamnätets transportkorridor Skandinavien–Medelhavet. Som transportkorridorer för beredskap har man anvisat en sjöförbindelse från Göteborg och Stockholm till Hangö, Åbo och Nådendal samt från Trondheim och Sundsvall till Raumo och Björneborgs hamnar.

Finska viken: Förbindelsen Helsingfors–Tallinn är en del av TEN-T-stamnätets transportkorridorer Nordsjön–Östersjön och Östersjö–Svarta havet–Egeiska havet, som också är nära knutna till den eventuella Tallinn-tunneln. Förbindelsen västerut från Helsingfors hamnar beskriver förbindelserna till hamnar inom TEN-T-stamnätet i Stockholm och Mellaneuropa. När det gäller den funktionella förbindelsen från Västra Nyland till Tyskland och övriga Mellaneuropa finns behov av att utveckla bland annat godstrafiken. TEN-T-stamnätets transportkorridor Skandinavien–Medelhavet sträcker sig från Kotka–Fredrikshamns-regionen via Helsingfors och Åbo till Mellaneuropa och vidare till Medelhavet. Kotka–Estland är en funktionell förbindelse som ska utvecklas och där man bland annat behöver utveckla trafiken mellan HaminaKotka hamn och Estlands hamnar och logistikterminaler. Vad gäller förbindelsen Kotka–S:t Petersburg finns det långsiktiga behov av att utveckla turismen. Förbindelserna från Finska viken till Estland innefattar också förbindelser som är kritiska med tanke på försörjningsberedskapen.

Utgångsmaterial och utredningar

[Det transeuropeiska transportnätverket TEN-T – Trafikledsverket](#)

EU:s TEN-T-förordning (2024) [Trans-European Transport Network \(TEN-T\) - Mobility and Transport](#)

[Maritima näringars försörjningsberedskap och havsområdets totala säkerhet \(Havsplanering 2025\)](#)

[Nordisk strategi för transportsystemberedskap, JOINT NORDIC STRATEGY FOR TRANSPORT SYSTEM PREPAREDNESS](#) (Kommunikationsministeriet 2026)

Landskapsplaner och utredningar av dem

Beteckning	 <p>Sjöfartsområde</p> <p>Specialområde för vintersjöfart</p>
Allmän förklaring	<p>I havsplaneringen identifieras betydande trafikerade områden som sjöfartsområden. Finland är logistiskt starkt beroende av sjötrafiken, och en fungerande sjöfart är central med tanke på försörjningsberedskapen och den övergripande säkerheten. Sjöfartsområdena är en viktig del av den nuvarande och framtida användningen av havsområdena. Som specialområden inom vintersjöfarten identifieras områden som har en förhöjd betydelse med tanke på alternativa sjörutter, särskilt under vinterförhållanden.</p>
Beskrivning av beteckningen	<p>Sjöfartsområde: Med beteckningen anvisas generellt de områden som utnyttjas inom sjöfarten. Sjöfartsområdena baserar sig på de områden som utnyttjas inom sjötrafiken, läget för befintliga farleder och behoven av att anvisa nya farleder utifrån vilka beteckningen för sjöfartsområden har generaliserats.</p> <p>Specialområde för vintersjöfart: Med beteckningen anvisas generellt de områden som kan fungera som alternativa rutten i varierande väder- och isförhållanden vintertid.</p>
Planeringsprincip	<p>I utvecklingen av sjöfartsområdena är det viktigt att beakta de behov som sjöfarten och den maritima logistiken har i framtiden och förutsättningarna för en trygg sjöfart.</p> <p>I specialområden för vintersjöfart är det viktigt att trygga ett tillräckligt navigeringsutrymme för sjötrafiken under varierande väder- och isförhållanden vintertid. Särskilt i fråga om vintersjöfarten är temat som ska samordnas den havsbaserade vindkraften.</p>
Planeringsområdenas särdrag och tyngdpunkter	<p>Norra Bottenhavet, Kvarken och Bottenviken: Kvarken är av stor betydelse för sjöfarten. Området präglas av isförhållandena på vintern och det grunda havsområdet i Kvarken och Bottenviken. I Bottenviken betonas dessutom betydelsen av alternativa rutten för sjötrafiken i vinterförhållanden. Isförhållandena kan förutsätta rutten som avviker från huvudrutterna, och därför är ett tillräckligt navigeringsutrymme och alternativa rutten centrala med tanke på sjösäkerheten. Som sjöfartsområden anvisas i huvudsak farleder av klass 1 för handelssjöfart och andra mycket trafikerade havsområden. De områden som är viktiga för vintersjöfarten grundar sig på de alternativa rutterna för sjötrafiken (redundant routes) som identifierats i Traficoms utredning (13/2025).</p> <p>Skärgårdshavet och södra delen av Bottenhavet: Som sjöfartsområden anvisas i huvudsak farleder av klass 1 och 2 för handelssjöfart och övriga havsområden med livlig trafik.</p> <p>Finska viken: Finska viken är den livligast trafikerade av alla havsområden. Som sjöfartsområden anvisas farleder av klass 1 för handelssjöfart och övriga havsområden med livlig trafik. Som sjöfartsområde anvisas också behovet av en</p>

---

ny farled österut, vilket är nödvändigt för att få en bättre förbindelse och på grund av att fartygen har blivit större. På grund av den livliga sjötrafiken i Finska viken är sannolikheten för olje- och kemikalieolyckor i Finska viken högre än genomsnittet. De farleder som leder till Finska vikens viktigaste hamnar för handelssjöfart underhålls också vintertid och det är inte nödvändigt att föreslå specialområden för vintersjöfart i Finska viken.

Utgångsmaterial och utredningar

Materialet Automatic Identification System (AIS) 2016 som beskriver fartygens rutter, HELCOM-geodatagränssnittet (2016 All shiptypes AIS Shipping:

<http://maps.helcom.fi/website/mapservice/>

Farledsmaterial: www.vayla.fi/paikkatiedot/vesivaylat

Djupa områden för internationell sjöfart, områden som definieras av International Maritime Organization (IMO).

I plankartans bakgrundsmaterial presenteras farlederna i klass 1 och 2 för handelssjöfart.

[Utredning om alternativa rutter för vintersjöfart: Study on maritime safety and wind farms in the Gulf of Bothnia](#) (Traficom 2025)

Beteckning	 Område för särskild samordning
Allmän förklaring	I havsplaneringen identifieras områden med ett särskilt behov av att planera samordning av ett flertal befintliga och potentiella verksamheter.
Beskrivning av beteckningen	Med beteckningen anvisas en zon vid kusten och i den inre skärgården i huvudstadsregionen med ett flertal olika funktioner och potentialer. Det förutsätts särskild samordning för att synergier mellan funktioner ska kunna utnyttjas.
Planeringsprincip	I utvecklingen av områdena är det viktigt att på ett hållbart sätt samordna invånarnas rekreation, behov av att färdas och andra behov med behov i anslutning till trafik, turism och andra funktioner. Det är dessutom viktigt att beakta försvarets behov, tryggheten av den biologiska mångfalden samt utreda synergier mellan funktionerna.
Planeringsområdenas särdrag och tyngdpunkter	Norra Bottenhavet, Kvarken och Bottenviken: Inga beteckningar. Skärgårdshavet och södra delen av Bottenhavet: Inga beteckningar. Finska viken: I havsområdet i det växande metropolområdet i huvudstadsregionen finns lokalt, nationellt och internationellt betydande objekt och funktioner.
Utgångsmaterial och utredningar	Landskapsplaner och utredningar av dem

Beteckning	 Marin industri
Allmän förklaring	<p>Den marina industrin, sjöfarten och hamnfunktionerna är huvudbranscher i det maritima klustret, som består av maritima näringar. Med marin industri avses byggande, utrustning och reparation av fartyg och maritima konstruktioner samt produktion av maskiner, anordningar och andra system i anslutning till dem. Den marina industrin innefattar också hamn- och vattenbyggande. Helheten omfattar också service- och logistiktjänster samt planerings- och ingenjörstjänster, programvaru-, automations- och digitala lösningar.</p> <p>Den marina industrin är huvudsakligen belägen i hamn- och varvsområden samt i industriområden vid kusten. Företagsnätverket i anslutning till branschen täcker dock i större utsträckning hela landet.</p> <p>Den marina industrin tillgodoser de marina aktörernas behov. Produktionen och innovationerna inom den marina industrin riktas till sjötrafiken, Finlands försörjningsberedskap och säkerhet samt energiproduktionen och olje- och gasproduktionen. Den marina industrin är en internationell bransch och goda transportförbindelser land- och sjövägen är centralt för branschen.</p>
Beskrivning av beteckningen	Med beteckningen anvisas centrala områden inom den marina industrin. Den marina industrin är en del av hamnbeteckningen när den marina industrin är belägen i anslutning till hamnen.
Planeringsprincip	<p>Utvecklingen av den marina industrin stärks genom att trygga den marina industrins långsiktiga behov av utrymme och säkerställa smidiga transportkedjor för leverans och underhåll. Man ser till att den marina industrins energiinfrastruktur utvecklas och att möjligheterna att testa innovationer bevaras.</p> <p>Andra maritima aktörer och skyddet av den marina miljön beaktas i utvecklingsåtgärderna för den marina industrin.</p>
Planeringsområdenas särdrag och tyngdpunkter	<p>Norra Bottenhavet, Kvarken och Bottenviken: I området finns betydande företagsverksamhet i anslutning till den marina industrin och metallindustrin. Den marina industrin ingår delvis i hamnbeteckningarna.</p> <p>Skärgårdshavet och södra delen av Bottenhavet: I området finns ett flertal betydande varv och andra koncentrationer av marin industri. På plankartan har man märkt ut koncentrationerna av marin industri i Björneborg, Raumo, Åbo och Nådendal.</p> <p>Finska viken: Den marina industrin i Finska viken ingår delvis i hamnbeteckningarna. I området finns kompetens och utbildning i anslutning till den marina industrin. Helsingforsvarvet är av stor betydelse i området och verksamheten i anslutning till kryssnings- och fartygstrafiken är också betydande.</p>
Utgångsmaterial och utredningar	Strategi för marinindustrin (färdigställt 06/2026) Lägesbild av marinindustrin och scenarier för utvecklingen inom branschen (Arbets- och näringsministeriet 2021)

[Lägesbild av den blå ekonomin som utgångspunkt för havsplaneringen](#)
(Havsplanering 2018) Landskapsplaner och utredningar av dem

Beteckning	 Specialområde
Allmän förklaring	I havsplaneringen identifieras särskilda och avvikande maritima funktioner.
Beskrivning av beteckningen	Med beteckningen anvisas betydande specialområden i anslutning till havet. Specialområden kan till exempel vara kraftverk, datacentraler, testningsområden för automatiserade fartyg och områden som är viktiga för försvaret.
Planeringsprincip	I utvecklingen av områdena är det viktigt att beakta de begränsningar som de särskilda funktionerna medför för andra funktioner och att utreda möjligheterna att använda områdena för olika ändamål, som utnyttjande av spillvärme från kondensvatten.
Planeringsområdenas särdrag och tyngdpunkter	<p>Norra Bottenhavet, Kvarken och Bottenviken: Försvarsmaktens skjut- och övningsområde utanför Karleby–Kalajoki i Bottenviken finns i området liksom också havsområdet i närheten av det planerade kärnkraftverket på Hanhikivi i Pyhäjoki</p> <p>Skärgårdshavet och södra delen av Bottenhavet: I området finns ett testningsområde för autonoma fartyg, Jaakonmeri, och havsområdet i Eurajoki nära kärnkraftverket i Olkiluoto.</p> <p>Finska viken: I Fredrikshamn finns Googles mest avancerade och effektiva servercentral, som utnyttjar havsvatten i sitt nedkylningssystem. I området för kärnkraftverket i Lovisa och klustret för oljeraffinering och petrokemi i Sköldvik utnyttjar havsområdet för transporter och nedkylning. I Joddböleområdet i Ingå har man planerat ett stålverk med låga utsläpp samt en produktionsanläggning för vätgas, som medför stor potential för flerbruk och utnyttjande av biprodukter.</p>
Utgångsmaterial och utredningar	<p>Landskapsplaner och utredningar av dem Lägesbild av den blå ekonomin som utgångspunkt för havsplaneringen (Havsplanering 2018)</p> <p>I plankartans bakgrundsmaterial presenteras försvarsmaktens skydds-, begränsnings- och riskområden.</p>

Beteckning	 Område som är särskilt viktigt med tanke på gränssäkerheten
Allmän förklaring	I havsplaneringen identifieras Finlands enda yttre havsgräns för EU och NATO i östra Finska viken. Gränsen medför säkerhetspolitiska mål, faktorer som begränsar funktionerna, samordningsbehov samt funktionella och områdesanvändningsmässiga behov i anslutning till gränssäkerheten och gränsövervakningen.
Beskrivning av beteckningen	Östra Finska viken utgör en del av Europeiska unionens och Natos yttre gräns, där övervakningen av havsområdet och havsområdets säkerhet utgör centrala faktorer på nationell nivå och EU-nivå. I området betonas särdragen i gränssäkerheten och samordningen av andra funktioner, såsom sjösäkerhet, gränsövervakning och myndighetsamarbete.
Planeringsprincip	Vid utvecklingen av området är det viktigt att beakta gränssäkerhetens och gränsövervakningens behov och de begränsningar som de ställer på andra funktioner.
Planeringsområdenas särdrag och tyngdpunkter	Norra Bottenhavet, Kvarken och Bottenviken: Inga beteckningar. Skärgårdshavet och södra delen av Bottenhavet: Inga beteckningar. Finska viken: I östra Finska viken finns Finlands enda yttre havsgräns för EU och Nato.
Utgångsmaterial och utredningar	Maritima näringars försörjningsberedskap och havsområdets totala säkerhet (Havsplanering 2025)

